سند تحول از ایده تا اجرا در رویداد الف‌تا

مسئول دبیرخانه رویداد الف‌تا گفت: در رویداد الف‌تا، معلمانی که در سال گذشته غرفه داشته‌اند، امسال در داوری الگوها به ما کمک می کنند.

علی پارسا نیا، مشاور وزیر و مسئول دبیرخانه رویداد الف‌تا در گفتگوی ویژه خبری گفت: باید یک تعریف از مدرسه خوب داشته باشیم تا بر اساس آن شاخص‌هایی را تبیین کنیم. در سند تحول برخی از اقدامات انجام شده است . یکی از کارها تصویب الگوی مد خوب است.

پارسا نیا ادامه داد: باید ارزیابی شود تا بفهمیم که چند درصد از مدارس جزء رتبه خوب و یا در سطح پایین تر در رویداد الف‌تا هستند.

وی افزود: در سال نخست رویداد الف‌تا، ۲۶ هزار اثر و در سال جاری حدود ۸۰۰۰ اثر دریافت کرده ایم. الگوهای تدریس را باید به این اثرها اضافه کنیم. در رویداد الف‌تا حدود ۱۸۰ هزار معلم جزء مخاطب ما بوده‌اند و پروفایل دارند.

وی تصریح کرد: تحول در نظام اجتماعی وقتی جواب می دهد که معلم و مدیر مدرسه، نگاه یکسانی داشته باشد و در رویداد الف‌تا، معلمانی که در سال گذشته غرفه داشته‌اند امسال در برگزاری این رویداد شرکت کرده و در داوری الگوها به ما کمک می کنند.

پارسا نیا گفت: الف‌تا اجازه می دهد که رقابت های مختلف مطرح شود.در این رویداد با شاخص های متفاوتی مدارس را بررسی و ارزیابی می کنند.

وی تاکید کرد: سند و نقشه راهی در اردیبهشت ماه امسال با ریاست شهید رئیسی ترسیم شد که یکی از آنها رویداد الف‌تا است. آیین نامه مدارس تغییر کرده و دست مدیران نسبت به انجام کارها بازتر شده است.

در ادامه موسی بیات، مدیر کل مطالعات آموزش و فرهنگ مرکز پژوهش های مجلس گفت: یکی از ایده های مهم سند تحول، مدرسه محوری است. این رویداد یک کار قابل تقدیر در مدارس مختلف است.

وی بیان کرد: رویداد الف‌تا باعث شد تا مدارس ایده های خود را مطرح کنند. نمونه های مطرح شده با تلاش مدیران بوده است.

وی اضافه کرد: قوانین دست و پا گیری داشته است که مانع تحول در مدارس می شوند و باید برطرف شود. تمرکز زدایی از ستاد آموزش و پرورش باید داشته باشیم و اختیاراتی به مدارس واگذار شود.

در ادامه، زینب کاویان برگزیده رویداد الف‌تا گفت: اکنون در حوزه غذا ۱۰۰ محصول فناوری تولید و در زمینه گردشگری اقدامات خوبی در منطقه بندر گز که در این حوزه بکر بوده انجام شده است.

وی بیان کرد: آینده سازی در رویداد الف‌تا مهم است و سبب تحول در حوزه آموزش در مناطق خواهد شد.

آیا «اعتیاد» درمان می‌شود؟

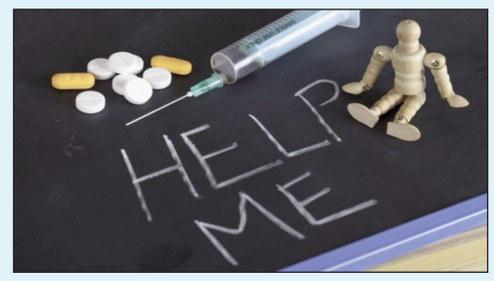

«آیا اعتیاد درمان می‌شود؟» شاید این یکی از پرتکرارترین سوالاتی باشد که درباره درمان اعتیاد مطرح می‌شود که در پاسخ به این پرسش باید گفت: بله، اما نتیجه درمان آن چندان رضایت‌بخش نیست.

به گزارش ایسنا، اگرچه می‌توان اعتیاد را درمان کرد، اما نتیجه درمان آن اصلاً رضایت‌بخش نیست. شاید در طول یک سال بتوان از بین ۱۰۰ معتاد ۱۰ نفر را پاک نگه‌داشت و بقیه آنها عود می کنند پس درمان در بهترین شرایط هم منجر به بهبود بیماری نمی‌شود.

اما پرسشی که مطرح می‌شود این است که پس افراد با چه جرأتی مواد مصرف می کنند که اگر روزی معتاد شد بتواند ترک کند؟ پاسخ این پرسش این است که مشکل در دو بخش است؛ اول آن که می گوید «من هیچوقت معتاد نمی‌شوم» و دوم اینکه می گوید «من آن قدر زورم زیاد است که کمر هرچی اعتیاد است می‌شکنم.»

هرچند که در دورانی هم در روزنامه‌ها درباره ترک اعتیاد ۳ ساعته تضمینی و فوری می‌نوشتند، حال پرسشی که مطرح می‌شود این است که یک بیماری که طی ۱۵ سال مصرف، روح و روانش تخریب شده آیا با ۳ ساعت بیهوشی درمان می‌شود؟ قطعاً امکان‌پذیر نیست. بیمارانی هستند که بعد از ۸ سال پاکی باز بیماری‌شان عود کرده و نتوانسته‌اند پاکی‌شان را ماندگار نگه‌دارند.

از سویی دیگر نیز برخی افراد سرشناس، بسیار قوی و با اراده عمداً معتاد شده‌اند تا نشان دهند اگر معتاد شوند می‌توانند ترک کنند درحالیکه آنها نیز موفق به ترک نشده و شکست خورده‌اند.

در این میان اما با توجه به اینکه گفته می‌شود اعتیاد ۹۰ درصد بیماری رفتاری محسوب می‌شود و سم‌زدایی به تنهایی کلید حل مشکل اعتیاد نیست، نباید جایگاه درمان فرد دارای اعتیاد از نظر روانی را نادیده گرفت، چراکه براساس اعلام دکتر حسن فلاح‌پور عضو کمیته روانپزشکی اجتماعی و اعتیاد انجمن علمی روانپزشکان ایران، تحقیقات نشان می‌دهد درصد بالایی از افرادی که مبتلا به اعتیاد هستند یک اختلال روانپزشکی همراه نظیر افسردگی یا اختلالات شخصیت نیز دارند که این اختلالات می‌توانند همراه با اعتیاد باشند و یا زمینه‌ساز گرایش افراد به مصرف مواد اعتیادآور شده باشند. از همین رو به گفته این متخصص اعصاب و روان باید درمان روانشناختی افراد درگیر اعتیاد در کنار درمان جسمی آنها پیش رود. اگر ترک اعتیاد به صرف ترک مصرف مواد انجام شود و اختلالات روانپزشکی همراه فرد باقی بماند، ممکن است این فرد بارها بعد از ترک مصرف مواد، چند باره به مصرف بازگردد. در واقع بهبود اعتیاد از دو بخش جسمی یا فیزیکی و بخش بهبودی روانی تشکیل می‌شود. بسیاری از افراد پس از ترک مجددا به مصرف روی می‌آورند چراکه در کنار درمان جسمی، اختلالات روانپزشکی آنها درمان نشده است که این امر باید مورد توجه خانواده‌ها و سیاستگذاران قرار گیرد.

کمربند ایمنی؛ نجات بخش زندگی در ثانیه های سرنوشت ساز

رئیس اداره تصادفات پلیس راهور تهران بزرگ گفت: بستن کمربند ایمنی، ساده‌ترین اما مؤثرترین اقدام برای کاهش مرگ و میر و صدمات جدی در تصادفات رانندگی است.

سرهنگ رابعه جوانبخت رئیس اداره تصادفات پلیس راهور تهران بزرگ در گفتگو با باشگاه خبرنگاران جوان اظهار کرد: بستن کمربند ایمنی یکی از مهم‌ترین اقدامات حفاظتی است که رانندگان و سرنشینان خودروها می‌توانند برای کاهش خطرات ناشی از تصادفات انجام دهند. این اقدام ساده، تأثیرات بزرگی بر کاهش تعداد و شدت تصادفات دارد و می‌تواند به شکل قابل توجهی از مرگ و میرها و صدمات جدی در حوادث رانندگی جلوگیری کند.

او بیان کرد: بستن کمربند ایمنی به طور مستقیم با کاهش مرگ و میر در تصادفات رانندگی مرتبط است. بر اساس آمارهای جهانی، استفاده از کمربند ایمنی می‌تواند احتمال مرگ در تصادفات رانندگی را تا ۵۰ درصد کاهش دهد. در تصادفاتی که خودرو با سرعت بالا به مانع یا خودروی دیگری برخورد می‌کند، کمربند ایمنی مانع از پرتاب شدن سرنشینان به خارج از خودرو می‌شود. این امر به ویژه در تصادفات واژگونی و برخوردهای شدید اهمیت دارد، چرا که در چنین شرایطی، احتمال مرگ در صورت عدم استفاده از کمربند به شدت افزایش می‌یابد.

جوانبخت تصریح کرد: علاوه بر کاهش مرگ و میر بستن کمربند ایمنی به طور چشمگیری می‌تواند از شدت صدمات در تصادفات بکاهد. هنگام بروز تصادف، نیروهای عظیمی به بدن سرنشینان وارد می‌شود. کمربند ایمنی این نیروها را به صورت یکنواخت در سراسر بدن توزیع می کند و از تمرکز نیروها بر نقاط حساس بدن جلوگیری می کند. به این ترتیب، خطر صدمات جدی مانند شکستگی استخوان‌ها، آسیب‌های داخلی و آسیب‌های نخاعی به شکل قابل توجهی کاهش می‌یابد.

پیشگیری از برخورد با اجسام داخلی خودرو

او گفت: یکی دیگر از تأثیرات مثبت بستن کمربند ایمنی این است که از برخورد سرنشینان با اجسام داخل خودرو مانند داشبورد، فرمان یا شیشه جلو جلوگیری می کند. در تصادفاتی که خودرو به طور ناگهانی متوقف می‌شود سرنشینان بدون بستن کمربند به سمت جلو پرتاب می‌شوند و ممکن است با قسمت‌های سخت و تیز خودرو برخورد کنند. این نوع برخوردها معمولاً منجر به صدمات جدی مانند آسیب‌های سر و صورت، شکستگی دنده‌ها و حتی مرگ می‌شود. کمربند ایمنی با نگه داشتن سرنشینان در جای خود، خطر این گونه صدمات را به میزان قابل توجهی کاهش می‌دهد.

کمک به کنترل بهتر خودرو در شرایط اضطراری

جوانبخت تصریح کرد: بستن کمربند ایمنی نه تنها از سرنشینان در برابر خطرات فیزیکی محافظت می کند، بلکه به راننده نیز در حفظ کنترل خودرو در شرایط اضطراری کمک می کند. هنگامی که راننده کمربند ایمنی را بسته است، در صورت بروز حادثه یا مانور ناگهانی، موقعیت خود را در صندلی حفظ می کند و می‌تواند به بهترین شکل ممکن واکنش نشان دهد. در مقابل، عدم بستن کمربند ممکن است باعث جابه‌جایی راننده در صندلی و از دست دادن کنترل خودرو شود که خود می‌تواند منجر به وقوع تصادفات دیگری شود.

تاثیر بر رفتار سایر رانندگان و سرنشینان

او گفت: بستن کمربند ایمنی علاوه بر تأثیر مستقیم بر ایمنی فرد، به عنوان یک عمل نمونه برای سایر رانندگان و سرنشینان نیز عمل می کند. تحقیقات نشان داده است که اگر راننده کمربند ایمنی ببندد، احتمال بستن کمربند توسط سرنشینان نیز افزایش می‌یابد. به این ترتیب، بستن کمربند توسط راننده می‌تواند به عنوان یک عمل فرهنگی در جامعه گسترش یابد و منجر به افزایش ایمنی عمومی در جاده‌ها شود.

جوانبخت تصریح کرد: کاهش تصادفات و شدت آسیب‌ها به واسطه بستن کمربند ایمنی، تأثیرات اقتصادی قابل توجهی نیز دارد. هزینه‌های درمانی ناشی از تصادفات رانندگی، به ویژه در صورت بروز صدمات جدی، بسیار بالاست و فشار زیادی بر سیستم‌های بهداشتی و درمانی وارد می کند. بستن کمربند ایمنی می‌تواند با کاهش تعداد و شدت تصادفات، این هزینه‌ها را کاهش دهد. همچنین کاهش تصادفات منجر به کاهش هزینه‌های بیمه‌ای و خسارات مالی ناشی از خرابی خودروها می‌شود که تأثیر مثبتی بر اقتصاد جامعه دارد.

نقش قوانین و مقررات در افزایش استفاده از کمربند ایمنی

او گفت: وضع و اجرای قوانین سختگیرانه در مورد بستن کمربند ایمنی یکی از مهم‌ترین عوامل در افزایش استفاده از آن است. در کشورهایی که قوانین محکمی در این زمینه دارند و جریمه‌های سنگینی برای عدم بستن کمربند اعمال می‌شود، میزان استفاده از کمربند به طور قابل توجهی بیشتر است و در نتیجه، تعداد تصادفات و شدت آنها نیز کمتر است. اجرای مستمر این قوانین، همراه با آموزش و فرهنگ‌سازی در جامعه، می‌تواند به کاهش مرگ و میر و صدمات جدی در تصادفات کمک کند.

جوانبخت بیان کرد: بستن کمربند ایمنی یک اقدام ساده، اما حیاتی است که می‌تواند به شکل قابل توجهی از تصادفات رانندگی و پیامدهای آن جلوگیری کند. این عمل نه تنها از مرگ و میر و صدمات جدی پیشگیری می کند بلکه به کاهش هزینه‌های اقتصادی ناشی از تصادفات نیز کمک می کند. با توجه به تأثیرات گسترده و مثبت بستن کمربند ایمنی، ضروری است که این عمل به عنوان یک فرهنگ عمومی در جامعه نهادینه شود و از طریق آموزش قوانین و مقررات مناسب، استفاده از آن در بین تمام رانندگان و سرنشینان ترویج یابد.

معاون انجمن اوتیسم ایران مطرح کرد

جزییات برگزاری مدرسه اجتماعی و شهروندی برای ارتقای مهارت های کودکان اوتیسم

معاون آموزش، توانبخشی، سلامت خانواده انجمن اوتیسم ایران درباره راه‌اندازی مدرسه اجتماعی و شهروندی برای کودکان طیف اوتیسم با محوریت ارتقا و رشد مهارت های ارتباطی و اجتماعی آنها، توضیح داد.

به گزارش ایسنا، سینا توکلی درباره مهم‌ترین چالش های افراد دارای اختلال طیف اتیسم متوسط و خفیف بالای ۷ سال، گفت: هنگامی که این بچه ها به سن مدرسه می رسند، معمولاً در مدارس عادی، استثنایی یا اتیسم به تحصیل می پردازند. اما یکی از مسائل مهمی که در این سنین مطرح است این است که این افراد در گذراندن اوقات فراغت، مهارت های اجتماعی و مهارت هایی مثل خرید کردن و... مشکل دارند. در پی اهمیت پرداختن به چالش های این سنین، سازمان ملل متحد شعار روز جهانی آگاهی بخشی اتیسم در سال ۲۰۲۰ را «گذر از کودکی به بزرگسالی» عنوان کرد. از این رو ما در تهران و سایر استان‌های کشور، دوره های آموزشی را برگزار کردیم تا بچه ها توانمندتر و مستقل تر شوند.

وی درباره ایده شکل گیری مدرسه تابستانه برای کودکان طیف اوتیسم گفت: انجمن اتیسم ایران از سال ۱۳۹۵ اقدام به برگزاری دوره های آموزشی اجتماعی و شهروندی، ورزشی و هنری کرد. در سال ۱۳۹۹ نیز یک دوره آموزشی با عنوان «مدرسه استقلال» با محورهای ارتباطات و تعاملات اجتماعی مهارت های مالی و خرید کردن، استفاده از وسایل حمل‌ونقل عمومی، برنامه ریزی روزانه، کار گروهی، مدیریت بحران، بلوغ و مسائل هیجانی برای بزرگ‌سالان طیف اتیسم برگزار شد.

توکلی افزود: امسال نیز یک دورهٔ آموزشی تابستانه متمرکز بر آموزش حمل ونقل عمومی، آشنایی با دنیای کتاب و کتاب‌خوانی و مهارت‌های شناختی برگزار می شود. از آن جایی که با افزایش سن فرد دارای اختلال طیف اتیسم، حضور او در فضای بیرون از خانه گسترده تر و پررنگ تر می شود، آموزش مهارت های اجتماعی اهمیت ویژه ای پیدا می کند و این مسئله دغدغه بسیاری از خانواده هاست. در محیط های آموزشی مثل مدارس، ممکن است فرصت مناسب برای آموزش این مهارت ها به افراد دارای اختلال طیف اتیسم فراهم نباشد یا آموزش ها در سطح تئوری باقی بمانند.

وی افزود: به دلیل نقص در این مهارت ها و دیگر چالش های مرتبط با بزرگسالی ممکن است خانواده های دارای فرزند با اختلال طیف اتیسم نتوانند از منزل خارج شوند و تنها یا منزوی شوند. مدرسه تابستانه می تواند در قالب سرگرمی و در فضایی گروهی و دوستانه، کودکان و نوجوانان را به صورت عملی و کاربردی با مهارت های مورد نیازشان آشنا کند. ما در انجمن اتیسم ایران تلاش می کنیم مجوزهای لازم را اخذ کنیم، همراه با درمانگران و مربیان در کنار بچه‌ها باشیم و به هم ریختگی هایشان را مدیریت کنیم تا مسیر فراگیری مهارت ها با سهولت بیشتری طی شود.

توکلی تصریح کرد: مهارت‌های موردنیاز برای کودکان و نوجوانان دارای اختلال طیف اتیسم متفاوت است و برای هر گروه ما اهداف متفاوتی را دنبال می کنیم. به همین خاطر بچه ها را در دو رده سنی هفت تا ۱۲ سال و ۱۲ سال به بالا گروه بندی کردیم تا مطابق شرایط و نیازهای خود آموزش ببینند.

او ادامه داد: از آن جایی که اتیسم اختلالی همراه با نقص در ارتباطات و تعاملات است، فعالیت های مدرسه تابستانه با محوریت ارتقا و رشد مهارت های ارتباطی و اجتماعی بچه ها در نظر گرفته شده اند. به عنوان مثال مهارت های مورد نیاز برای خرید کردن، استفاده از پول و کارت بانکی، رعایت نوبت، درک خطر خرید بلیت و استفاده از وسایل حمل ونقل عمومی (خرید بلیت در مترو، مسیریابی و استفاده از قطارها)، مهارت هایی هستند که انتظار داریم یک فرد به عنوان شهروند با آن‌ها آشنا باشد تا بتواند به صورت مستقل در جامعه حضور داشته باشد.

وی افزود: علاوه بر این موارد به مسائلی همچون تصمیم گیری حل مسئله و خلاقیت نیز در قالب فعالیت های مختلف پرداخته خواهد شد. هر دوره شامل چهار جلسه آموزشی بوده و حدوداً یک ماه زمان خواهد برد. هدف اصلی و بنیادین ما از ارائه این آموزش ها ارتقای مهارت ها در افراد دارای اختلال طیف اتیسم و نهایتا تلفیق آن‌ها در جامعه است.

بنابر اعلام روابط عمومی انجمن اوتیسم ایران، توکلی عنوان کرد: مدرسه تابستانه در حال حاضر فقط برای افراد ساکن تهران برگزار می‌شود، اما ما در ادامه و از فصل پاییز، یک دوره آموزشی ویژه نمایندگان انجمن اتیسم ایران در سایر استان ها برگزار خواهیم کرد. در این دوره یک جمع بندی از پروتکل های انتقال به بزرگسالی، شیوه اجرایی و تجربه برگزاری مدرسه تابستانه در تهران برای دو گروه سنی، به نمایندگان ارائه و از آن‌ها حمایت می کنیم تا امکان برگزاری این رویداد در تمامی استان ها فراهم شود.

او تصریح کرد: هدف ما این است که بتوانیم تا پایان سال در هر فصل یک دوره مدرسه اجتماعی و شهروندی را برای افراد دارای اختلال طیف اتیسم بالای هفت سال در تهران داشته باشیم. همچنین، همان طور که گفته شد امیدواریم دفاتر نمایندگی فعال انجمن اتیسم ایران در سایر استان ها نیز بتوانند براساس شیوه اجرایی و با حمایت ما این دوره ها را برای خانواده ها برگزار کنند.

به گفته توکلی؛ براساس پروتکل انتقال به بزرگسالی، ۱۰ جلد کتابچه با محوریت موضوعات گوناگونی ازجمله استقلال، مراقبت از خود، مهارت ها و تعاملات اجتماعی آراستگی و... تدوین و در سایت انجمن اتیسم ایران بارگذاری شده است. این کتابچه ها ویژه نوجوانان و والدین آن‌ها تهیه شده و به صورت رایگان قابل دسترسی هستند.

چه کسانی با ۳۵ سال خدمت بازنشسته می‌شوند؟

بر اساس آنچه در قانون برنامه هفتم پیشرفت به دستگاههای اجرایی ابلاغ شد، افزایش سن بازنشستگی تا حداکثر ۳۵ سال خدمت امکان‌پذیر است.

به گزارش خبرنگار دولت ایرنا، قانون برنامه ۵ ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران تیرماه امسال به دستگاههای اجرایی ابلاغ شد قانونی که یکی از فصول مهم آن به اصلاح ناترازی صندوق های بازنشستگی و تغییر نحوه محاسبه سن بازنشستگی اختصاص دارد.

مطابق آنچه در ماده ۲۹ ذیل فصل ۵ این قانون یعنی بخش مربوط به اصلاح صندوق‌های بازنشستگی آمده است، از ابتدای سال اول اجرای این برنامه،به منظور کاهش ناترازی صندوق های بازنشستگی و تقویت توان آنها، تغییراتی در نحوه بازنشستگی بیمه‌پردازان نسبت به ۳۰ سال خدمت، ایجاد می‌شود که «الزامی» بوده و به شرح زیر است:

۱. کسانی که ۲۸ سال تمام سابقه بیمه پردازی دارند، مشمول تغییر سنوات بازنشستگی نشده و با ۳۰ سال خدمت بازنشسته می‌شوند.

۲. افراد دارای سابقه پرداخت حق بیمه بین ۲۵ تا ۲۸ سال، به ازای هر سال باقی مانده تا ۳۰ سال خدمت، ۲ ماه به زمان واریز حق بیمه الزامی آنها افزوده می‌شود.

۳. افراد دارای ۲۰ تا ۲۵ سال سابقه واریز حق بیمه، به ازای هر یک سال باقی مانده تا ۳۰ سال خدمت، ۳ ماه به سنوات خدمت آنها افزوده می‌شود.

۴. افراد دارای ۱۵ تا ۲۰ واریز حق بیمه، به ازای هر سال باقی مانده تا ۳۰ سال خدمت، ۴ ماه به سنوات آنها افزوده می‌شود.

۵. بیمه پردازان با کمتر از ۱۵ سال سابقه واریز خدمت، ۵ سال به سوابق خدمت آنها افزوده می‌شود.

همچنین حداکثر سن بازنشستگی برای مردان ۶۲ و زنان ۵۵ سال است؛ ضمن اینکه ایثارگران، معلولان و شاغلان در مشاغل سخت و زیان آور مشمول قوانین خاص خود هستند.

بر اساس تبصره ۶ ماده ۲۹ قانون برنامه هفتم افرادی که مایل به بازنشستگی پیش از موعد و بدون رعایت موارد مذکور باشند، امکان بازنشستگی آنها فراهم است اما حقوق بازنشستگی آنها بر اساس سنوات خدمت و سوابق پرداخت بیمه در نظر گرفته می شود.

آیا اکثریت مالکان می‌توانند در فضای مشترک آپارتمان آسانسور نصب کنند؟

اداره کل حقوقی قوه قضاییه به سوالی درباره امکان نصب آسانسور در فضای مشترک آپارتمان با نظر اکثریت مالکان به‌رغم مخالفت یکی از مالکان پاسخ داد.

به گزارش ایسنا، متن سوال مطرح شده و پاسخ آن را می‌خوانید:

با توجه به ماده ۶ قانون تملک آپارتمان‌ها مصوب ۱۳۴۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی، آیا اکثریت مالکان می‌توانند در فضای مشترک و غیر اختصاصی (مشاع) آپارتمان، به‌رغم مخالفت یکی از مالکان اقدام به نصب آسانسور نمایند؟

نظریه مشورتی اداره کل حقوقی قوه قضاییه:

اولاً، با توجه به اطلاق و عموم عبارت «امور مربوط به قسمت‌های مشترک» در ماده ۶ قانون تملک آپارتمان‌ها مصوب ۱۳۴۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی، چنانچه قرارداد دیگری بین مالکان ساختمان وجود نداشته باشد و اکثریت مالکان واحدهای آپارتمانی موافق نصب آسانسور در قسمت مشاعات باشند، نصب آسانسور به تصمیم اکثریت یادشده در صورتی که بیش از نصف مساحت تمام قسمت‌های اختصاصی را مالک باشند، مطابق حکم ماده یادشده است و در فرض سؤال، مخالفت یکی از مالکان با این امر با رعایت شرایط فوق، مؤثر در مقام نیست. ثانیاً، با توجه به قسمت اخیر ماده ۲ قانون تملک آپارتمانها مصوب ۱۳۴۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی و ملاک تبصره ۳ ماده ۴ (اصلاحی ۱۳۷۶) این قانون و مفاد مواد ۳ و ۲۳ آیین‌نامه اجرایی آن مصوب ۱۳۴۷/۲/۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی؛ از آنجا که مالک‌های واحدهای زیرزمین و یا همکف استفاده مستمر و متعارفی از آسانسور ندارند، در تأمین و پرداخت هزینه‌های نصب تعمیر و نگهداری آسانسور تکلیفی ندارند.